

hara-sensei stum.

Ja, han förlorade rösten helt enkelt och kunde inte tala. Så där stog vi och visste inte när, var och hur vi skulle tävla.

I lag och individuellt, allt gick på samma gång, på olika arenor i olika ordning. Dessutom upptäckte vi att svenskarna var lottade även i ett internationellt blandat lag (Lilla lagtävlingen) och det hela blev ett enda kaos för oss. Hur som helst så hade vi den traditionella oturen i lagtävlingen (samma som förföljde oss på VM-tävlingarna 1970) att bli lottade i en pool med det japanska, koreanska och amerikanska lagen som sedan visade sig stå på prispallen i nämnd ordning.

Med andra ord "den stora lagtävlingen" gick åt pipan för Sveriges vidkommande. Detta trots att våra kendoka kämpade väl och fick sina förtjänta poänger i många men dock otillräckliga matcher.

... och allt detta under TV:s och pressens maximala intresse. Om svenskarna också förlorade så vann de på popularitet bl.a. därför att ca 150 barnkendoka från Mito satt på läktarna och hejade på svenskarna på ett sätt som var otroligt.

Detta gav kanske mera spirit i individuella matcher där Palle, Peter och Jan-Douglas gjorde mycket bra ifrån sig - speciellt Peter som kom nästan till semifinal i sin pool - innan de fann sig besegrade av överlägsna japaner.

Men som tur var - och tack vare den hårda träningen under hela veckan minskade inte stridslusten hos grabbarna, trots motgångar.

I den lilla lagtävlingen, då man mötte blandat lag, vann de trofén och fick till sin egen förväning plats på prispallen.

...OCH SÅ GICK TÄVLINGARNA VIDARE

Efter tävlingarna i Budokan föstes vi in i en buss som transporterade oss till Saitama där efter en natts orolig sömn i hetta och fukt fann vi plötsligt att vi skulle tävla mot utvalda japanska lag. Laget berövades sin lagledare som skulle tjänstgöra som internationell domare och en japansk fäktmästare tog över omvårdnaden av grabbarna med fläktandet, påklädandet, hejandet drickahämtandet och ryggdunkningarna.

... och i sanningens namn så måste han ha gjort det bättre än undertecknad eftersom grabbarna vann över det japanska B-laget och kom sammanlagt på 5:e plats.

Stort jubel förstäss som minskades knappast då det visade sig att tävlingarnas enda utdelade storpris för bäste kämpen under tävlingarna gick till en svensk, Jan-Douglas von Sandor, efter omröstning bland domare och presidiet. I kendokretsar är detta pris ofta mera värderat än 1:a priset. Speciellt då det utdelas endast i ett exemplar på en stortävling.

MEN GRABBARNA HADE ÄVEN ANDRA NÖJEN

än att träna och tävla. De hann även med bl.a. en del sightseeing, sov i buddhisttempel, lärde sig japanska folkdanser, besåg de 47 ronins grav tränade i kejsarpalatsets privata fäktsal med var sin specialutsedd fäktmästare i helvita kendokläder gjorde två egna TV-program (ett av dessa kommer även i svensk TV).

...och de fick uppleva mycket mer som de säkert aldrig kommer att glömma.

★ ★

Yawara Kwai Judo och Jiujitsu klubb i Stockholm har ingått i Reninge Budoklubb. Orsaken var, att klubbarna skulle bli större och starkare och få en bättre administration. Antalet medlemmar blir nu cirka 200

Den 12 oktober kl 9.00 började de första officiella SM-tävlingarna i kendo i Sveriges Radios nya moderna Dojo. Från Sveriges kendoklubbar anmäldes 16 kendoka som skulle göra upp om SM-tecknet och fem klubblag som skulle kämpa om sektionens lagtrofé "det gyllene templet"

Som domare tjänstgjorde 3 i Sverige bosatta japanska kendoka och tävlingarna leddes av sektionsordföranden Robert von Sandor och Lasse Halldin som var värd för dagen.

Tävlingarna startade i form av utslagsningstävlingar i två pooler. Med hänsyn till antalet startande var det knappast möjligt att alla skulle möta alla. Således följde man internationell kutym med enkel utslagning utan återkvalificering.

Efter gammal god kendosed gjorde man ingen skillnad på junior och senior eller man och kvinna utan samtliga startade i samma klass i kampen om det enda SM-tecknet.

Det gamla samurajuttrycket att "om svärdet hanteras av en skicklig svärdsman så frågar man inte efter hans ålder eller kön. Då gäller det att kämpa", var alltså tillämpligt.

Tävlingarna resulterade i verkliga "sensationer". För det första Hans Södergren Södra JK:s kendosektion besegrade Johan Appelberg Stockholmsstudenterna allmänt tippad som kendons första svenska mästare. För det andra besegrade 13-åriga Jan-Douglas von Sandor Lidingö BK Anders Markie som därmed kom bort från slutstriden.

Den slutliga prislistan blev:

1. Hans Södergren Södra JK Kendosektionen
2. Johan Appelberg Stockholms Stud BK
3. Madelaine Schelin Stockholms Stud BK
3. Peter Johansson. Järfälla BK

Lagtävlingen "det gyllene templet" vanns för andra året i rad av Stockholms Studenternas BK före Södra JK.

RvS.

★ ★

I juni månad gick stadsmatch i kendo mellan Stockholm och Berlin. Lagtävlingen vanns av Berlin med 3-2. Sverige kunde glädja sig åt att upptäcka nya friska tillskott till landslaget i de ungdomar som deltog och dessa kommer säkerligen att låta tala om sig senare.

I de individuella tävlingarna kom Anders Markie, Stockholm på silverplats.

★ ★

Antalet aktiva i kendo i landet är 200. Vid årsskiftet beräknas kendosektionen att få hit en rikstränare från Japan. Hans Sverige-vistelse kommer att bekostas av japanska utrikesministerns kulturavdelning. I Japan är kendo inte bara sport utan i högsta grad en kulturföreteelse som japanerna gärna vill sprida över världen, berättar Robert von Sandor.

★ ★

Matsukawa 6 Dan kendo kyoshi har lärt känna de svenska ungdomskendokas som deltog i VM-tävlingarna i Japan och har imponerats av svenskarnas inställning till den japanska svärdskonsten. Han inbjuder därför en svensk ungdomskendoka till en månads vistelse i sin Dojo i staden Sawara. Han står för kostnaderna under träningstiden.